

РЕШЕНИЕ

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийският районен съд на Република България – НО, I – ви състав, в публично съдебно заседание, проведено на дванадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ГЕОРГИ КРУШАРСКИ

и при участието на секретаря Снежана Милчова като разгледа докладваното от съдията НАХД № 3001 по описа за 2014 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № РД – 10 – 5 от 28.01.2014 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Евроком – Национална кабелна телевизия“ ООД, с ЕИК: 121761999 е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ).

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на наказателното постановление (НП). Жалбоподателят не оспорва фактичката обстановка, приета за установена в наказателното постановление. Поддържа обаче, че както цялостния коментар на водещата в предаването, така и конкретно възведените в НП реплики („нахакани мюсюлманско-сирийски бежанци“ и „пет хиляди хрантутника“) не нарушават установените в ЗРТ принципи и не внушават национална нетърпимост. Излага съображения, че издаденото наказателно постановление по своята същност представлява цензура и нарушава Конституцията. Също така, се сочи порок на наказателното постановление, изразяващ се в това, че не е посочена нацията, срещу която е насочен коментарът на водещата. Отделно от това се прави оплакване за завишеност на наложената санкция, а също и за наличие на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. С оглед на тези съображения, жалбоподателят моли съда да отмени атакуваното НП.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят поддържа жалбата със същите съображения и искания.

АНО, редовно уведомен, чрез своя процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че излъченото предаване е

било в нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ. Излага съображения за липса на маловажен случай, както и за липса на основание за намаляване на наложената санкция, тъй като същата е в минимален размер. С оглед на това моли съда да потвърди наказателното постановление.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.

На 25.11.2013 г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), за това, че на 07.10.2013 г., от 23:13 часа до 23:34 часа по програма „Евроком“, идентифицирана с лого в горния ляв ъгъл на екрана, е излъчено предаването „Психодиспансер“, посветено на проблемите на сирийските бежанци, които водещата Албена Вулева коментира. С разпространението на посоченото предаване, съдържащо обидни квалификации („нахаканите мюсюлманско-сирийски бежанци“, „5 хиляди хрантутника“) спрямо сирийските бежанци и внушения, че присъствието им в България е опасно, тъй като са приносители на СПИН и венерически болести, доставчикът на медийни услуги „Евроком – Национална Кабелна Телевизия“ ООД е допуснал създаване и разпространяване на предаване, внушаващо национална нетърпимост – нарушение на чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

В АУАН подробно е описана част от предаването с точно посочване на времето на излъчване, а също така част от изреченията са отбелязани с по-тъмен шрифт. С оглед процесуална икономия, съдът намира, че посочените в АУАН части от предаването не следва да бъде възпроизведени в настоящото решение, с изключение на пасажите касаещи възведените обидни реплики („нахаканите мюсюлманско-сирийски бежанци“, „5 хиляди хрантутника“) и предаването в частта му, в която е коментирана опасността от СПИН и венерически болести.

От 23:24:13 часа до 23:24:55 часа, след проведен разговор с млад сириец, който споделя, че не желае да остане в България, но тъй като процедурата е бавна, е обречен да чака дълго затворен в Бусманци, Албена Вулева коментира думите му по следния начин: „А ние нека ги храним, лекуваме, подслоняваме и се грижим пътуването им към по-добрия живот да бъде колкото се може по-приятно и уютно. Те са се запътили към уредена Европа, а ние малките жалки българи нямаме право да върнем нахаканите мюсюлманско-сирийски бежанци, защото, видите ли, имаме ангажменти към същата тая Европа, която самата тя не иска да приеме повече от 10 хиляди сирийски несретника. Е, не са чак несретници, просто авантюристи, търсещи щастливия зар по света. Франция и Великобритания с клизма се съгласиха да приемат по два бона сирийски екземпляра. Гърция са си барикадирали границите, което води до тъжния извод, че ако тези мили забрадки са вече тук, а там никой не ги ще, то ще си останат за нас фор еврър.“

В 23:37:27 часа до 23:38:19 часа водещата обобщава разговорите с поредните интервюирани: „Кой българин учил, работил за държавата си, плащал данъци и здравни осигуровки, ако изпадне в неблагоприятно положение ще получи на месец 65 лева джобни? На кого държавата ще му подсигури работа?“

Как не ви е срам бe, дами и господа, съставлящи временния щатен състав на правителството! Само заради това отношение и наглостта да си позволите подобен акт, трябва да бъдете отправени на съд за дискриминиране на собствения народ. Как в тая бедна, изсулена страна ще бъдат пуснати 5 хиляди хрантутника, на които на всичкото отгоре ще трябва да им се намери и подsigури работа и да бъдат интегрирани в обществото, при условие, че вие собствените си мангали не успяхте да ги интегрирате над 50 години! Какви работни места ще осигурите на чуждоезичните – я грамотни, я не сирийци, като безработицата бичува дори най-високо образованите слоеве на българската младеж с по няколко чужди езика и няколко магистратури.“

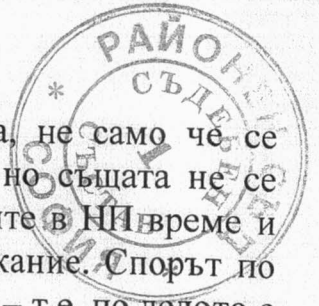
В края на предаването, от 23:41:11 часа до 23:41:50 минути, водещата внушава идеята, че присъствието на бежанците крие опасности от епидемии и болести, тъй като у нас пристигат заразени хора: „Сега за епидемиологичната опасност от СПИН дори дума не ми се отваря. То че здравеопазването живо да го оплачеш и че право на такова имат шепа хора, както и да е. Ама на всичкото отгоре, ако плъзне СПИН или сифилис, както вече официално се обяви, че е внесено това незаменимо благо, в замяна на убежище, де! Ние предоставяме убежище, те на нас – СПИН! Натурална размяна, позната от древни векове. Много бързо забравихме случая с изнасилената миналата година 21-годишна студентка от НБУ от 35-годишен сирийски бежанец. И ограбена. Още ли искаме? Сексът ли ни беше малко или още пари имаме за даване?! Подай на човека пръст и ще ти го навре, да не казвам къде!“

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 126, ал. 1 вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

От показанията на свидетеля [REDACTED] – актосъставител, се установява, че на посочените в АУАН време по телевизия „Евроком“ е излъчено предаването „Психодиспансер“ с водещ Албена Вулева, със описаното в АУАН и НП съдържание. Показанията на свидетелката са еднопосочни, логични, в тях липсват вътрешни противоречия, поради което съдът ги кредитира като достоверни.

От писмените доказателства по делото (и по конкретно л. 23-28 от делото) се установява, че преди излъчването на процесното предаване, в медиите е излязла информация, че настанените в Пъстрогор сирийски бежанци са изхвърлили на боклука дарени им дрехи, а също така са отразени официални съобщения на представители на държавните ни власти, че бежанци със сифилис и СПИН са влезли в България.

Горната фактическа обстановка съдът намери за установена въз основа на приложените по делото акт за установяване на административно нарушение, издаденото въз основа на него наказателно постановление, от показанията на свидетеля [REDACTED] както и от останалите писмени доказателства по делото.

Впрочем установената по делото фактическа обстановка, не само че се установява по несъмнен начин от доказателствата по делото, но същата не се оспорва и от страните – не е спорно по делото, че на посочените в НП време и място е излъчено предаване с описаното в НП и АУАН съдържание. Спорът по делото е дали така излъченото предаване е нарушило ЗРТ или не – т.е. по делото е налице единствено спор по правото, а не и по фактите.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. Наказателното постановление и АУАН са издадени в рамките на сроковете, предвидени в чл. 34 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, дружеството – жалбоподател, в качеството си на доставчик на медийни услуги е излъчил предаване с подробно посоченото в наказателното постановление съдържание.

Съдът намира, че с направените коментари в предаването, в това число и с възведените от административно-наказващият орган (АНО) обидни квалификации – „нахаканите мюсюлманско-сирийски бежанци“ (което според съда само по-себе си, а и в контекста на предаването не е обидно) и „5 хиляди хрантутника“, както и с коментарите на водещата, относно опасността от разпространение на СПИН и венерически болести, нито внушават, нито изрично съдържат национална нетърпимост към сирийските бежанци. В този смисъл е основателно възражението на защитата на жалбоподателя, че водещата е направила коментар на злободневни теми, отразени преди предаването и в други медии – като например съдбата на дарения, предоставени на бежанците в с. Пъстрогор, официалната информация от правителството за заразени бежанци с венерически болести, като е изразила своето мнение, което право ѝ е гарантирано от Конституцията. Водещата е изразила в предаването своето мнение, дали трябва нашата държава да приема сирийски бежанци, като е предложила своя прочит на цялостната ситуация в държавата и независимо дали мнението ѝ е правилно, на същата не може да ѝ се отнема правото да изразява свободно мнението си, още повече, когато се касае до проблеми вълнуващи голяма част от обществото. Правото на свободно изразяване на мнение не е неограничено – едно от тези ограничения е, същото да не бъде упражнявано например, като се внушава национална омраза. В случая обаче, такова внушение не е налице. Коментарите на водещата са предизвикани не от националната принадлежност на бежанците, а въз основа на конкретни техни прояви, както и въз основа на възприятията на водещата за ситуацията в страна ни и в ЕС. Въз основа именно на тези фактори, а не въз основа на националната принадлежност на бежанците, водещата е направила своите коментари. Ето защо настоящият състав намира, че в случая не е налице внушение на национална омраза. Като е приел обратното, АНО е

приложил неправилно закона, поради което наказателното постановление следва да бъде отменено.

С оглед отмяната на наказателното постановление, се явява безпредметно обсъждането на оплакванията на жалбоподателя за завишеност на санкцията и за наличието на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № РД – 10 – 5 от 28.01.2014 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Евроком – Национална кабелна телевизия“ ООД, с ЕИК: 121761999 е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

The image shows an official circular stamp of the Sofia District Court (РАЙОНЕН СЪД СОФИЯ) with the text "СЪДИЯ" (Judge) and "СТАВ" (Signature). A handwritten signature is written over the stamp. There is also a rectangular stamp to the right of the circular one, partially obscured by the signature.

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. София, 06.01.2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8636** по описа за **2014** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии срещу решение от 24.06.2014г на Софийски Районен съд по нахд № 3001/2014г, с което е отменено обжалваното от „Евроком – Национална кабелна телевизия“ ООД наказателно постановление № РД – 10 – 5/28.01.2014г издадено от председател на СЕМ. Претендира се незаконосъобразност и неправилност на съдебния акт, като остро се оспорват изводите на съда от правна страна. Излагат се подробни съображения относно правото на изразяване на мнение, като се приема, че същото не е неограничено и трябва да бъде съобразено и с други защитими конституционни права. Прави се искане за отмяна на оспорваното съдебно решение и постановяване на друго, с което да се потвърди обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, „Евроком – Национална кабелна телевизия“ ООД чрез адв. [REDACTED] оспорва жалбата.

СГП чрез прокурор Димитров претендира неоснователност на жалбата.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат

на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решението на СРС, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се правят възражения за допуснати от СРС съществени процесуални нарушения.

При извършена служебна проверка за приложението на материалния закон от РС и по наведените в касационната жалба възражения за неправилност на решението на РС, касационната инстанция приема следното:

СРС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е установил факти, които се споделят от касационната инстанция и които не се оспорват от страните:

По делото не се спори, че на 07.10.2013г от 23.13ч до 23.43ч по програма „Евроком“, идентифицирана с лого в горния ляв ъгъл на екрана, е излъчено предаването „Психодиспансер“, посветено на проблемите на сирийските бежанци, които водещата Албена Вулева коментира. Коментарите са отразени в съставения ЛУАН и оспореното НП; явяват се факти по делото и не се оспорват от страните.

Въз основа на така изписаните факти с обжалваното наказателно постановление № РД – 10 – 5/28.01.2014г издадено от председателя на СЕМ е прието, че с разпространението на описаното аудио – визуално съдържание на предаването „Психодиспансер“, съдържащо обидни квалификации /нахаканите мюсюлманско-сирийски бежанци, 5 хиляди хрантутника/ спрямо сирийските бежанци и внушения, че присъствието им в България е опасно, тъй като са приносители на СПИН и венерически болести, достъпчикът на медийни услуги „Евроком“ е допуснал създаване и предоставяне за разпространение на предаване, внушаващо национална нетърпимост, с което е нарушен чл. 17 ал.2 от ЗРТ, като на основание чл. 126 ал.1 във вр. с чл. 127 ал.2 от ЗРТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000лв.

При извършена проверка за компетентност на актосъставителя и наказващия орган, РС законосъобразно е приел, че актовете са валидни, като издадени от компетентен орган. Касационната инстанция споделя и изводите на РС относно липса на допуснати в хода на производството пред СЕМ процесуални нарушения.

Спорът между страните касае приложението на материалния закон:

СРС е изложил мотиви по съществуването на спора, обосноваващи извод за отмяна на обжалваното НП, според които деянието е несъставомерно по изписаната правна квалификация и липсва нарушение на ЗРТ, като е приел, че водещата на предаването е изразила своето мнение по определен въпрос; същата има право свободно да изразява мнението си; чрез изразеното такова не се внушава национална нетърпимост към сирийските бежанци, нито се внушава национална омраза към същите.

Касационната инстанция не споделя изводите на РС от правна страна:

За да се установи съставомерност на деянието, следва да се анализират елементите от фактическия състав на същото.

Вмененото на дружеството нарушение е с правна квалификация чл. 17 ал.2 от ЗРТ. Съгласно текста на разпоредбата: Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в

нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5БВ случая нарушението е за допускане да се създаде и разпространи предаване, внушаващо националната нетърпимост и то попада в правната квалификация на чл. 17 ал. 2 от ЗПУКИ. Спорен е въпросът дали така създаденото предаване внушава национална нетърпимост, който извод се прави от СЕМ и не се приема от РС.

Касационната инстанция споделя възражението на касатора за възможност правото на свободно изразяване и на лично мнение да бъде ограничено в хипотеза, в която нарушава други конституционно защитими права. В тази насока са и решения по к.д. № 1/1996г и 21/1996г., в които Конституционният съд приема, че защитата на конституционните ценности е задължителна и за радио-телевизионните организации при създаването и разпространяването на техни програми. В тази насока не споделя становището на РС, че чрез предаването се изразява мнението на водещата, която има право на свободното му изразяване. Свободното изразяване на мнение не трябва да насажда омраза или да внушава нетърпимост и заплаха, още повече изразено чрез телевизионно предаване. Без да повтаря изложеното мнение на водещата, АССГ приема, че чрез него се внушава национална нетърпимост към сирийските бежанци. Категорично споделя изводите на СЕМ, че чрез предаването се създава впечатление, че всички сирийци са „хрантутници“, „свински черва“, „нахакани“, „мургавелки с ниски доходи, ниска хигиена, много деца, много жени, жилищни и езикови проблеми, без перспектива за работа и остра нужда да откраднат, за да се наядат“, че са носители на СПИН и потенциални извършители на престъпления. Внушава се неприязън и страх към тези хора, които могат да ни заразят със СПИН или с други болести или да ни наранят по друг начин; чувство на гняв срещу тях, тъй като бедните граждани на РБългария следва да се грижат за тях. Правилни са съжденията на наказващия орган в насока, че подобни изказвания и внушения имат за последица насаждане на чувство за нетърпимост към сирийците, дошли да търсят убежище в страната ни.

Горното обосновава извод за отмяна на обжалваното решение на РС като неправилно и постановяване на друго, с което да се потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 24.06.2014г на Софийски Районен съд по нахд № 3001/2014г. ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД – 10 – 5/28.01.2014г издадено от председател на СЕМ.

Решението е окончателно.

Председател: Членове:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА СИЛА НА РАЙОНЕН СЪД ДЕЛОВОДИТЕЛ:

